

BIBLIOTEKA

E

8SH-1

B.21.

SHTETIT

GJIROKASTËR

Adelina Balashi

Përzgjedhje

poezi

81H-1

B21.

Behaktore
AMCHT THOMA

*Adelina
Balashi*

PËRGJIGJE

poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

KJO DITË

Nuk e di ç'kish më të bukur kjo ditë,
a thua më e qeshur pranvera zbriste?
— I mblodhëm për ty, mësuese, — më flisnin
më të bukurit në botë, sytë e fëmijëve.

— Pa ejani këtu, ja, këtu, pranë meje,
kaçurrelat e bukur e të butë t'ju puth,
t'ju numëroj gishtat në mbledhje e zbritje,
bashkë me pranverën në jetë t'ju fut.

Dhe një nga një të shkelni
me këmbëzat e vogla,
hapnxitimthi të hyni në zemrën time
e unë krahët pash më pash t'i hap, sa dielli,
të brishtat ëndrra t'jua nis në fluturime.

KONCERTI I FËMIJËVE

Hapini dritaret, dyert,
                    sallat, sheshet,
le të dëgjojnë të gjithë koncertin e fëmijëve!

Në sytë e tyre pranvera
                    i shkundi të gjitha:
                    lulet, fladën, diellin, agimet,
mëngjesin e nesërm të të gjitha stinëve!

O duar të vogla, të buta,
që zemrat tuaja në tinguj vini,
ç'udhë të reja do të çelni nesër?
Ç'pallate do të ngrini?

Unë e di, në këngën tuaj, të bukur
jetë merr socializmi.

baballarët fidanë rritin me duart e dashura,
vetveten ripërtërin njerëzimi.

Hapini dritarët, dyert,
sallat, sheshet

dhe dëgjoni të gjithë koncertin e fëmijëve...

DUKE PRITUR NJË LETËR

Gjethët e vjeshtës që fëshfërinin,
që shkisinin dritares e binin ngadalë
nga padurimi i pritjes dhe i pritjes prapë
me letrën tënde të padërguar më ngjanë.

Tani shirat-litarë lagin udhë e brigje,
drurët e zhveshur nga erërat mërdhijnë
po njerëzit prapë merren vesh me njëri-tjetrin,
dërgojnë letra dhe përgjigjet vijnë.

Megjithatë letra jote s'erdhi!

Pati frikë të vijë,
pati frikë të ngjitet në fshatin tim
të lartë

tani që vjeshta shkund gjethet
e copëra vetëtimash skuqin në qafë.

W E N D E W

Dhe unë duke harruar letrën tënde
pranë dritares ulem, pranë dritares rri,
dhe i shoh gjethet që bien
dhe e lë pritjen të laget në shi.

Se marr qindra përgjigje nga zarfi i jetës
ku janë mbledhur të gjitha fjalët,
të gjitha dashuritë,
më mbush me jetë përhëndetja e nxënësve
që më urojnë mëngjesin e mirë çdo ditë.

Shpë 80 mijësh...
...
...
...

P E I Z A Z H

Fëmijët në anë si zogjthë
prapa ugarit rendin me gaz,
fillad' i pranverës u lot nëpër faqe
shami e lidhur u rri në qafë.

Ja, qetë ndaluan te mesi i arës
dielli shtrirë u rri në kurriz,
djersa nën shpatull u bie ngadalë
pikëz e artë derdhet mbi plis.

Ndalon edhe bujku, shkon dorën në qafë
ulet një sy gazetës t'i hedhë,
toka si nusezë e begatë
mbarsjen nga dor' e tij pret.

RENDIN VAJZAT ATY KËTU KRAHËFLUTRA,

pikë djerse pëllëmbë për pëllëmbë,
ç'mbolli dorë e tyre në fusha,
një gëzim sa deti, një pranverë të tërë.

...

...

...

...

...

...

...

...

NJË GRUSHT ARRA

Nxënësit e mi

më sollën arra një ditë

dhe mbi tryezë m'i lëshuan ngadalë,
pastaj ulën kokat sikur s'e kishin

mendjen,

që mua zor mos më vinte për t'i marrë.

Me siguri, mendova,

ua kanë dhënë nënat e mira

që t'i hanë kur të bjerë zilja për pushim
e ata prej racioneve të tyre
kishin hequr nga një kokërr
që të nxirrnin dhe racionin tim.